

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/1860

frá 28. nóvember 2018

um notkun Schengen-upplýsingakerfisins við endursendingu ríkisborgara þriðju landa sem dvelja ólöglega í aðildarríkjunum

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum c-lið 2. mgr. 79. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð [\(1\)](#),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Endursending ríkisborgara þriðju landa, sem uppfylla ekki eða uppfylla ekki lengur skilyrði fyrir komu, dvöl eða búsetu í aðildarríkjunum, þar sem gætt er fullrar virðingar fyrir grundvallarréttindum þeirra, einkum meginreglunni um að vísa fólki ekki brott þangað sem líf þess eða frelsi kann að vera í hættu, og í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB [\(2\)](#), er mikilvægur hluti af alhliða viðleitni til að takast á við ólögmæta fólksflutninga og hækka hlutfall ólögmæts farandfólks sem er endursent.
- 2) Nauðsynlegt er að auka skilvirkni kerfis Sambandsins við að endursenda ríkisborgara þriðju landa sem dvelja ólöglega í aðildarríkjunum. Það er brýnt til að viðhalda trausti almennings á stefnu Sambandsins á sviði fólksflutninga og hælismála og til að veita einstaklingum, sem þarfnast alþjóðlegrar verndar, stuðning.
- 3) Aðildarríkin ættu að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að endursenda ríkisborgara þriðju landa, sem dvelja ólöglega í aðildarríkjunum, með skilvirkum hætti og gæta meðalhófs, í samræmi við ákvæði tilskipunar 2008/115/EB.
- 4) Í reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1861 [\(3\)](#) og (ESB) 2018/1862 [\(4\)](#) er mælt fyrir um skilyrði varðandi stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS).
- 5) Koma ætti á fót kerfi sem gerir aðildarríkjum, sem nota Schengen-upplýsingakerfið samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/1861, kleift að skiptast á upplýsingum varðandi ákvarðanir um endursendingu ríkisborgara þriðju landa sem dvelja ólöglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og til að fylgjast með því hvort ríkisborgarar þriðju landa, sem sæta slíkum ákvörðunum, hafi farið frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna.
- 6) Reglugerð þessi hefur ekki áhrif á þau réttindi og skyldur ríkisborgara þriðju landa sem mælt er fyrir um í tilskipun 2008/115/EB. Endursendingarskráning, sem færð er inn í Schengen-upplýsingakerfið, ákvarðar ekki sem slík stöðu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, sérstaklega ekki í öðrum aðildarríkjum en því sem færði skráninguna inn í Schengen-upplýsingakerfið.
- 7) Endursendingarskráningar, sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið, og upplýsingaskipti varðandi þessar skráningar ættu að styðja lögbær yfirvöld í því að grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að framfylgja endursendingarákvörðunum. Schengen-upplýsingakerfið ætti að stuðla að því að bera megí kennsl á og að aðildarríkin geti skipst á upplýsingum um ríkisborgara þriðju landa sem sæta slíkri endursendingarákvörðun og hafa hlaupist á brott og eru handteknir í öðru aðildarríki. Slíkar ráðstafanir ættu að aðstoða við að koma í veg fyrir og hindra ólögmæta fólksflutninga og frekari flutninga og efla samstarf milli yfirvalda aðildarríkjanna.
- 8) Til að tryggja skilvirkni endursendinga og auka virðisauka af endursendingarskráningum ættu aðildarríkin að færa skráningar inn í Schengen-upplýsingakerfið í tengslum við endursendingarákvarðanir sem þau taka varðandi ríkisborgara þriðju landa sem dvelja þar ólöglega í samræmi við ákvæði sem samrýmast tilskipun 2008/115/EB. Einnig ættu aðildarríkin að færa í þessu skyni skráningu inn í Schengen-upplýsingakerfið þegar teknar eru ákvarðanir sem mæla fyrir um eða

fyrirskipa endursendingu við þær aðstæður sem lýst er í 2. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar, þ.e. um ríkisborgara þriðju landa sem hefur verið synjað um komu í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 (5) eða eru handteknir eða stöðvaðir af lögbærum yfirvöldum í tengslum við ólögmeta för yfir ytri landamæri aðildarríkis, á landi, á sjó eða í lofti, og hafa ekki síðar fengið leyfi eða rétt til að dvelja í því aðildarríki, og um ríkisborgara þriðju landa sem sæta endursendingu sem viðurlögum hegningarlaga eða sem afleiðingu af viðurlögum hegningarlaga, samkvæmt landslögum, eða sæta málsmeðferð vegna framsals. Til að draga úr stjórnsýslubyrði aðildarríkja mega þau, við tilteknar aðstæður, sleppa því að færa inn endursendingarskráningar í Schengen-upplýsingakerfið ef lítil hætta er á að ákvörðuninni verði ekki fylgt, þ.e. á varðhaldstíma eða ef endursendingarákvörðunin er tekin á ytri landamærum þeirra og framkvæmd þegar í stað.

- 9)Í þessari reglugerð ætti að setja fram sameiginlegar reglur um innfærslu endursendingarskráninga í Schengen-upplýsingakerfið. Endursendingarskráningar ætti að færa inn í Schengen-upplýsingakerfið um leið og þær endursendingarákvarðanir, sem liggja þeim til grundvallar, eru teknar. Í skráningunni ætti að koma fram hvort viðkomandi ríkisborgara þriðja lands hafi verið veittur frestur til brottfarar af frjálsum vilja, þ.m.t. hvort slíkur frestur hafi verið framlengdur og hvort ákvörðun hafi verið numin tímabundið úr gildi eða brottflutningi verið frestað.
- 10)Nauðsynlegt er að ákvarða hvaða flokka upplýsinga eigi að færa inn í Schengen-upplýsingakerfið varðandi ríkisborgara þriðja lands sem sætir endursendingarákvörðun. Endursendingarskráningar ættu aðeins að fela í sér þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að bera kennsl á skráða einstaklinga, gera lögbærum yfirvöldum kleift að taka upplýstar ákvarðanir án þess að tapa tíma og til þess að tryggja, ef nauðsyn krefur, vernd þessara yfirvalda gegn einstaklingum sem eru t.d. vopnaðir, ofbeldisfullir, á flótta eða sem taka þátt í athæfi eins og um getur í 3.–14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 (6). Enn fremur ætti skráningin, í því skyni að auðvelda það að bera kennsl á fólk og greina það þegar einstaklingur gengur undir mörgum mismunandi nöfnum, að innihalda vísun til persónuskilríkja viðkomandi einstaklings og afrit af þeim, ef mögulegt er.
- 11)Þar sem hægt er að bera kennsl á fólk með notkun fingrafara og ljósmynda eða andlitsmynda með áreiðanlegum hætti ætti ávallt að bæta þeim við skráningar við endursendingu. Þar eð þessi gögn eru ekki alltaf fyrir hendi, s.s. þegar endursendingarákvörðun er tekin í fjarveru viðkomandi einstaklings, ætti að vera hægt að gera undantekningu og víkja frá þessari kröfu í þeim tilvikum.
- 12)Skipti á viðbótarupplýsingum, sem lögbær landsyfirvöld láta í té um ríkisborgara þriðju landa sem falla undir skráningar um endursendingu, ættu ætíð að fara fram í gegnum net landsskrifstofa, sem nefnast SIRENE-skrifstofurnar, sem þjórnar sem tengiliður og í samræmi við 7. og 8. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.
- 13)Koma ætti á verklagi til að gera aðildarríkjum kleift að sannprófa hvort skyldan til að snúa aftur hafi verið uppfyllt og til að staðfesta brottför viðkomandi ríkisborgara þriðja lands til þess aðildarríkis sem færði endursendingarskráninguna inn í Schengen-upplýsingakerfið. Slíkar upplýsingar ættu að stuðla að því að fylgst verði ítarlegar með því hvort fólk fylgi endursendingarákvörðunum.
- 14)Eyða ætti endursendingarskráningum um leið og aðildarríkið eða lögbæra yfirvaldið, sem tók endursendingarákvörðunina, fær staðfestingu á því að endursending hafi farið fram eða lögbæra yfirvaldið hafi nægar og trúverðugar upplýsingar um að ríkisborgari þriðja lands sé farinn frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna. Ef komubann fylgir endursendingarákvörðun ætti að færa skráningu vegna synjunar um komu og dvöl inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við reglugerð (ESB) 2018/1861. Í þeim tilvikum ættu aðildarríkin að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ekki líði neinn tími frá því að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands yfirgefur Schengen-svæðið og þangað til skráningin vegna synjunar um komu og dvöl í Schengen-upplýsingakerfinu er virkjuð. Ef gögn í Schengen-upplýsingakerfinu sýna að komubann fylgir endursendingarákvörðuninni ætti að tryggja að slíku banni verði framfylgt.
- 15)Í Schengen-upplýsingakerfinu ætti að vera fyrirkomulag til að tilkynna aðildarríkjunum um það þegar ríkisborgarar þriðju landa uppfylla ekki þá skyldu að snúa aftur innan þess frests sem þeim er veittur til brottfarar af frjálsum vilja. Fyrirkomulag þetta ætti að styðja aðildarríkin í því að uppfylla þær skyldur sínar að framfylgja

endursendingarákvörðunum og skyldur sínar til að gefa út komubann í samræmi við tilskipun 2008/115/EB að því er varðar þá ríkisborgara þriðju lands sem ekki hafa uppfyllt þá skyldu að snúa aftur.

16) Með þessari reglugerð ætti að setja ófrávíkjanlegar reglur um samráð milli aðildarríkja til að forðast misvísandi fyriræli eða samræma þau. Samráð ætti að fara fram þegar ríkisborgarar þriðju lands sem hafa, eða sem verið er að veita, gilt dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar í aðildarríki falla undir endursendingarskráningu sem annað aðildarríki hefur fært inn, einkum ef komubann fylgir endursendingarákvörðuninni eða þar sem árekstrar kunna að koma upp við komu til yfirráðasvæða aðildarríkjanna.

17) Skráningar í Schengen-upplýsingakerfinu ætti ekki að geyma lengur en nauðsynlegt er til að ná fram tilgangi skráningarinnar. Viðeigandi ákvæði reglugerðar (ESB) 2018/1861 um endurskoðunartímabil ættu að gilda. Eyða ætti endursendingarskráningum sjálfkrafa um leið og þær renna út í samræmi við endurskoðunarferlið sem um getur í þeirri reglugerð.

18) Persónuupplýsingum sem aðildarríki fær í hendur samkvæmt þessari reglugerð ætti ekki að miðla til þriðja lands eða gera þær aðgengilegar þriðja landi. Þó ætti að vera hægt að veita undanþágu frá þeirri reglu og miðla slíkum persónuupplýsingum til þriðja lands að uppfylltum ströngum skilyrðum og ef slíkt er nauðsynlegt í einstökum tilvikum til að aðstoða við að bera kennsl á ríkisborgara þriðja lands í tengslum við endursendingu hans. Miðlun hvers konar persónuupplýsinga til þriðju lands ætti að fara fram í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 (7) og með samþykki skráningaraðildarríkisins. Þó er rétt að taka það fram að þriðju lönd, sem endursent er til, heyra oft ekki undir ákvarðanir um að vernd, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt skv. 45. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, sé fullnægjandi. Enn fremur hefur víðtæk viðleitni Sambandsins til að eiga samstarf við helstu upprunalönd ríkisborgara þriðju lands, sem dvelja ólöglega í aðildarríkjunum og er skylt að snúa aftur, ekki dugað til að tryggja að slík þriðju lönd uppfylli kerfisbundið þá skyldu sína, samkvæmt alþjóðalögum, að taka aftur við eigin ríkisborgurum. Samningar um endurviðtöku, sem gerðir hafa verið eða sem verið er að semja um af hálfu Sambandsins eða aðildarríkjanna og kveða á um viðeigandi verndarráðstafanir varðandi miðlun upplýsinga til þriðju lands skv. 46. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, ná aðeins til takmarkaðs fjölda slíkra þriðju lands.

Óvíst er um gerð frekari samninga. Við þessar kringumstæður og á grundvelli undanþágu frá kröfunni um að fyrir liggi ákvörðun um að vernd sé fullnægjandi eða viðeigandi verndarráðstafanir ætti að heimila miðlun persónuupplýsinga til yfirvalda þriðju lands samkvæmt þessari reglugerð í þeim tilgangi að framkvæma stefnu Sambandsins um endursendingar. Hægt ætti að vera að nota undanþáguna, sem kveðið er á um í 49. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í þeirri grein. Samkvæmt 57. gr. þeirrar reglugerðar ætti framkvæmd þeirrar reglugerðar, þ.m.t. að því er varðar miðlun persónuupplýsinga til þriðju lands samkvæmt þessari reglugerð, að vera háð eftirliti óháðra eftirlitsyfirvalda.

19) Landsyfirvöld, sem bera ábyrgð á endursendingum, geta verið verulega mismunandi milli aðildarríkja og þau geta einnig verið mismunandi innan aðildarríkis, eftir því hver ástæðan er fyrir ólöglegri dvöl. Dómsyfirvöld gætu einnig tekið endursendingarákvarðanir, t.d. í kjölfar niðurstöðu kæra vegna synjunar um leyfi eða rétt til dvalar eða sem refsivíðurlög. Öll landsyfirvöld, sem bera ábyrgð á að taka og framfylgja endursendingarákvörðunum í samræmi við tilskipun 2008/115/EB, ættu að eiga rétt á aðgangi að Schengen-upplýsingakerfinu til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í endursendingarskráningum.

20) Veita ætti þeim lögbæru landsyfirvöldum, sem um getur í reglugerð (ESB) 2018/1861, aðgang að endursendingarskráningum í þeim tilgangi að bera kennsl á ríkisborgara þriðju lands og vegna endursendingar þeirra.

21) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 (8) er kveðið á um að Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslusamvinnustofnuninni (Europol)) beri að styðja og styrkja aðgerðir lögbærra landsyfirvalda og samstarf þeirra í baráttunni gegn hryðjuverkum og alvarlegum afbrotum og annast greiningar og ógnarmat. Til að auðvelda Löggæslusamvinnustofnuninni að sinna verkefnum sínum, einkum innan Evrópumíðstöðvarinnar um smygl á farandfólki, þykir rétt að heimila henni aðgang að þeim flokki skráninga sem kveðið er á um í þessari reglugerð.

- 22) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 [\(9\)](#) er kveðið á um, að því er varðar þessa reglugerð, að gístiaðildarríkið skuli heimila liðsmönnum þeirra sveita, sem um getur í 8. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar og Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu sendir á vettvang, að leita í gagnagrunnum Sambandsins sé það nauðsynlegt til að ná markmiðum aðgerða sem tilgreind eru í aðgerðaáætlun um landamæraeftirlit, landamæragæslu og endursendingar. Markmiðið með sendingu sveitanna og teymanna, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, á vettvang er að leggja þeim aðildarríkjum, sem leggja fram beiðni, til liðsstyrk við framkvæmd aðgerða og í tæknimálum, einkum aðildarríkjum sem standa frammi fyrir óvenjulegum áskorunum vegna fólksflutninga. Til þess að sveitirnar og teymin, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, geti sinnt verkefnum sínum þarfnast þau aðgangs að endursendingarskráningum í Schengen-upplýsingakerfinu um tæknilegan skilflöt sem Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu notar til þess að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu.
- 23) Ákvæði um ábyrgð aðildarríkjanna og Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 [\(10\)](#) (Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA)), um innfærslu og meðferð skráninga, skilyrði fyrir aðgangi að og varðveislu skráninga, gagnavinnslu, persónuvernd, bótaábyrgð og eftirlit og tölfraðilegar upplýsingar í reglugerð (ESB) 2018/1861 ættu einnig að gilda um gögn sem geymd eru og unnin í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við þessa reglugerð.
- 24) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á fót kerfi til að skiptast á upplýsingum um endursendingarákvarðanir sem teknar eru af aðildarríkjunum í samræmi við ákvæði sem eru í samræmi við tilskipun 2008/115/EB með það í huga að auðvelda framfylgd þeirra og fylgjast með því að ríkisborgarar þriðju landa sem dvelja ólöglega í aðildarríkjunum uppfylli þá skyldu sína að snúa aftur, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 25) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 26) Beiting þessarar reglugerðar er með fyrirvara um þær skuldbindingar sem leiðir af Genfarsamningnum um réttarstöðu flóttamanna frá 28. júlí 1951, eins og bætt var við hann með New York-bókuninni frá 31. janúar 1967.
- 27) Aðildarríkin ættu að virða grundvallarréttindi að fullu við framkvæmd þessarar reglugerðar, þ.m.t. meginregluna um að vísa fólki ekki aftur þangað sem líf þess eða frelsi kann að vera í hættu, og ættu ætíð að hafa að leiðarljósi hagsmuni barnsins, fjölskyldulíf og heilsufar eða varnarleysi viðkomandi einstaklinga.
- 28) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókunar 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi reglugerð byggist á Schengen-réttarreglunum ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða, innan sex mánaða frá því að ráðið hefur samþykkt reglugerð þessa, hvort hún verði felld inn í landslög.
- 29) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Bretland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2000/365/EB [\(11\)](#). Bretland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 30) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Írland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2002/192/EB [\(12\)](#). Írland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.

31)Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna [\(13\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í C-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB [\(14\)](#).

32)Að því er Sviss varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi samningsins sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(15\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í C-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/146/EB [\(16\)](#).

33)Að því er Liechtenstein varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi bókunarinnar sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(17\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í C-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/350/ESB [\(18\)](#).

34)Að því er Búlgaríu og Rúmeníu varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2005, og ætti að hafa hliðsjón af ákvörðunum ráðsins 2010/365/ESB [\(19\)](#) og (ESB) 2018/934 [\(20\)](#).

35)Að því er Króatíu varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2011, og ætti að hafa hliðsjón af ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 [\(21\)](#).

36)Að því er Kýpur varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003.

37)Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 [\(22\)](#) og skilaði hún álit 3. maí 2017.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um skilyrði um og verklagsreglur við innfærslu og meðferð skráninga varðandi ríkisborgara þriðju landa, sem aðildarríkin hafa tekið ákvörðun um að endursenda, í Schengen-upplýsingakerfinu (SIS) sem komið var á fót með reglugerð (ESB) 2018/1861 og um skipti á viðbótarupplýsingum um slíkar skráningar.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „endursending“: endursending eins og hún er skilgreind í 3. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,

2) „ríkisborgari þriðja lands“: ríkisborgari þriðja lands eins og hann er skilgreindur í 1. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,

3) „endursendingarákvörðun“: ákvörðun eða úrlausn stjórnvalds eða dómstóls, sem er í samræmi við tilskipun 2008/115/EB, og þar sem staðfest er að dvöl ríkisborgara þriðja lands sé ólögleg og mælt er fyrir um eða fyrirskipað að viðkomandi skuli snúa aftur,

4) „skráning“: skráning eins og hún er skilgreind í 1. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861,

5) „viðbótarupplýsingar“: viðbótarupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í 2. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861,

6) „brottflytningur“: brottflytningur eins og hann er skilgreindur í 5. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,

7) „brottför af fjálsum vilja“: brottför af fjálsum vilja eins og hún er skilgreind í 8. lið 3. gr. tilskipunar 2008/115/EB,

8) „skráningaraðildarríki“: skráningaraðildarríki eins og það er skilgreint í 10. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861,

9) „útgáfuaðildarríki“: útgáfuaðildarríki eins og það er skilgreint í 11. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861,

10) „ríki sem annast framkvæmd“: ríki sem annast framkvæmd eins og það er skilgreint í 12. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861,

11) „persónuupplýsingar“: persónuupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2016/679,

12) „tæknileg stöðeining (CS-SIS)“: tæknileg stöðeining miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins sem um getur í a-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861,

13) „dvalarleyfi“: dvalarleyfi eins og það er skilgreint í 16. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,

14) „vegabréfsáritun til langrar dvalar“: vegabréfsáritun til langrar dvalar sem um getur í 1. mgr. 18. gr. samningsins frá 19. júní 1990 um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 milli ríkisstjórna ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum [\(23\)](#),

15) „jákvæð niðurstaða (e. hit)“: jákvæð niðurstaða eins og hún er skilgreind í 8. lið 3. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861,

16) „lýðheilsuógn“: ógn við lýðheilsu eins og hún er skilgreind í 21. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2016/399,

17) „ytri landamæri“: ytri landamæri eins og þau eru skilgreind í 2. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399.

3. gr.

Innfærsla endursendingarskráninga í Schengen-upplýsingakerfið

1. Aðildarríkin skulu færa inn í Schengen-upplýsingakerfið skráningar um ríkisborgara þriðju landa, sem tekin hefur verið ákvörðun um að endursenda, í þeim tilgangi að sannprófa hvort skyldan til að snúa aftur hafi verið uppfyllt og til að styðja

við framfylgd endursendingarákvarðana. Færa skal inn endursendingarskráningu í Schengen-upplýsingakerfið án tafar þegar tekin hefur verið endursendingarákvörðun.

2. Aðildarríkin mega sleppa því að færa inn endursendingarskráningar þegar slíkar ákvarðanir varða ríkisborgara þriðju landa sem sitja í varðhaldi meðan þeir bíða brottflutnings. Ef viðkomandi ríkisborgarar þriðju landa eru látnir lausir úr varðhaldi án þess að komi til brottflutnings skal færa inn endursendingarskráningu inn í Schengen-upplýsingakerfið án tafar.

3. Aðildarríkin mega sleppa því að færa inn endursendingarskráningar þegar endursendingarákvörðunin er tekin á ytri landamærum aðildarríkis og framkvæmd þegar í stað.

4. Fresti til brottfarar af frjálsum vilja, sem veittur er í samræmi við 7. gr. tilskipunar 2008/115/EB, skal bætt við endursendingarskráninguna þegar í stað. Framlenging frestsins skal skráð án tafar í skráninguna.

5. Ef framfylgd endursendingarákvörðunar er frestað, m.a. vegna kæru, skal það þegar í stað fært í endursendingarskráninguna.

4. gr.

Flokkar upplýsinga

1. Í endursendingarskráningu, sem færð er inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 3. gr. þessarar reglugerðar, skulu einungis eftirfarandi upplýsingar koma fram:

a) kenninöfn,

b) eiginnöfn,

c) nöfn við fæðingu,

d) fyrri nöfn og tökuheiti,

e) fæðingarstaður,

f) fæðingardagur og -ár,

g) kyn,

h) ríkisföng,

i) hvort hlutaðeigandi einstaklingur:

i. sé vopnaður,

ii. sé ofbeldisfullur,

iii. hafi hlaupist á brott eða lagt á flótta,

iv. sé í sjálfsvígshættu,

- v. ógni lýðheilsu eða
- vi. taki þátt í athæfi sem um getur í 3.–14. gr. tilskipunar (ESB) 2017/541,
- j) ástæðan fyrir skráningunni,
- k) hvaða yfirvald stofnaði skráninguna,
- l) vísun til ákvörðunarinnar sem varð tilefni skráningarinnar,
- m) aðgerð sem grípa skal til ef fram kemur jákvæð niðurstaða,
- n) tengingar við aðrar skráningar skv. 48. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861,
- o) hvort endursendingarákvörðunin sé tekin í tengslum við ríkisborgara þriðja lands sem er ógnun við allsherjarreglu, almannaoöryggi eða þjóðaröryggi,
- p) tegund brots,
- q) flokkur persónuskilríkja einstaklingsins,
- r) útgáfuland persónuskilríkja einstaklingsins,
- s) númer persónuskilríkja einstaklingsins, eitt eða fleiri,
- t) útgáfudagur persónuskilríkja einstaklingsins,
- u) ljósmyndir og andlitsmyndir,
- v) fingrafaragögn,
- w) afrit af persónuskilríkjum, í lit þegar mögulegt er,
- x) lokadagur frests til brottfarar af frjálsum vilja, ef slíkur frestur er veittur,

y) hvort endursendingarákvörðun eða framfylgd hennar hefur verið frestað, m.a. vegna kæru,

z) hvort endursendingarákvörðuninni fylgi komubann, sem er grundvöllur skráningar vegna synjunar um komu og dvöl skv. b-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.

2. Til að færa inn skráningu í Schengen-upplýsingakerfið þarf að lágmarki þau gögn sem um getur í a-, f-, j-, l-, m-, x- og z-lið 1. mgr. Einnig skal færa þau gögn önnur, sem um getur í þeirri málsgrein, inn í Schengen-upplýsingakerfið ef þau liggja fyrir.

3. Fingrafaragögn, sem um getur í v-lið 1. mgr., geta verið:

a) eitt til tíu fingraför tekin af flötum fingrum og eitt til tíu veltiför af viðkomandi ríkisborgara þriðja lands,

b) eitt til tvö lófaför af ríkisborgurum þriðju landa sem ekki er hægt að taka fingraför af,

c) eitt til tvö lófaför af ríkisborgurum þriðju landa sem sæta endursendingu sem viðurlögum hegningarlaga eða hafa framið refsivert brot á yfirráðasvæði aðildarríkisins sem tók endursendingarákvörðunina.

5. gr.

Yfirvald sem ber ábyrgð á skiptum á viðbótarupplýsingum

SIRENE-skrifstofan, sem tilnefnd er skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861, skal annast öll skipti á viðbótarupplýsingum um ríkisborgara þriðju landa, sem hafa verið færðir í endursendingarskráningu, í samræmi við 7. og 8. gr. þeirrar reglugerðar.

6. gr.

Jákvæð niðurstaða við brottför á ytri landamærum – Staðfesting á endursendingu

1. Komi fram jákvæð niðurstaða úr endursendingarskráningu varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem er að fara af yfirráðasvæði aðildarríkjanna um ytri landamæri aðildarríkis, skal aðildarríkið sem annast framkvæmd senda skráningaraðildarríkinu eftirfarandi upplýsingar með skiptum á viðbótarupplýsingum:

a) að borin hafi verið kennsl á viðkomandi ríkisborgara þriðja lands,

b) hvar og hvenær eftirlitið fór fram,

c) að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands hafi farið frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

d) að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands hafi verið fluttur brott, ef það er reyndin.

Ef ríkisborgari þriðja lands, sem færður hefur verið í endursendingarskráningu, fer frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna um ytri landamæri skráningaraðildarríkisins skal staðfesting á endursendingu send lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis í samræmi við innlenda málsmæðferð.

2. Skráningaraðildarríkið skal eyða endursendingarskráningunni án tafar eftir móttöku staðfestingar á endursendingu. Ef við á, skal skráning vegna synjunar um komu og dvöl færð inn án tafar skv. b-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.

3. Ársfjórðungslega skulu aðildarríkin láta Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækniherfa (eu-Lisa) í té tölfraðilegar upplýsingar um fjölda staðfesta endursendinga og fjölda slíkra staðfesta endursendinga þar sem viðkomandi ríkisborgari þriðja lands var fluttur á brott. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal safna ársfjórðungslegu tölunum saman í árlega tölfraðiskýrslu sem um getur í 16. gr. þessarar reglugerðar. Tölfraðilegu upplýsingarnar skulu ekki innihalda persónuupplýsingar.

7. gr.

Endursendingarákvörðunum ekki hlítt

1. Þegar frestur til brottfarar af frjálsum vilja, sem tilgreindur er í endursendingarskráningu, rennur út, þ.m.t. mögulegar framlengingar hans, skal tæknilega stoðeiningin (CS-SIS) sjálfkrafa senda tilkynningu til skráningaraðildarríkisins.
2. Með fyrirvara um verklagið sem um getur í 6. gr. (1. mgr.), 8. gr. og 12. gr. skal aðildarríkið sem annast framkvæmd, komi fram jákvæð niðurstaða úr endursendingarskráningu, þegar í stað hafa samband við skráningaraðildarríkið með skiptum á viðbótarupplýsingum til að hvaða ráðstafanir skuli gerðar.

8. gr.

Jákvæðar niðurstöður á ytri landamærum við komu

Skili endursendingarskráning jákvæðri niðurstöðu varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem er að koma til yfirráðasvæðis aðildarríkjanna um ytri landamæri aðildarríkis, gildir eftirfarandi:

a)Ef endursendingarákvörðuninni fylgir komubann skal aðildarríkið sem annast framkvæmd þegar í stað tilkynna skráningaraðildarríkinu það með skiptum á viðbótarupplýsingum. Skráningaraðildarríkið skal þegar í stað eyða endursendingarskráningu og færa inn skráningu vegna synjunar um komu og dvöl skv. b-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.

b)Ef endursendingarákvörðuninni fylgir ekki komubann skal aðildarríkið sem annast framkvæmd þegar í stað tilkynna skráningaraðildarríkinu það með skiptum á viðbótarupplýsingum til þess að skráningaraðildarríkið eyði endursendingarskráningunni án tafar.

Aðildarríkið sem annast framkvæmd skal taka ákvörðunina um komu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399.

9. gr.

Fyrirframsamráð áður en dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar er veitt eða framlengd

1. Ef aðildarríki hefur í hyggju að veita ríkisborgara þriðja lands, sem annað aðildarríki hefur fært í endursendingarskráningu ásamt komubanni, dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar eða framlengja það skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a)útgáfuaðildarríkið skal hafa samráð við skráningaraðildarríkið áður en það veitir eða framlengir dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar,

b) skráningaraðildarríkið skal svara beiðninni um samráð innan 10 almanaksdaga,

c)ef ekki berst svar innan frestsins, sem um getur í b-lið, skal litið svo á að skráningaraðildarríkið sé ekki mótfallið því að veita dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar,

d)þegar útgáfuaðildarríkið tekur viðeigandi ákvörðun skal það taka tillit til ástæðna fyrir ákvörðun skráningaraðildarríkisins og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaöryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) útgáfuaðildarríkið skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um ákvörðun sína og

f)ef útgáfuaðildarríkið tilkynnir skráningaraðildarríkinu að það hafi í hyggju að veita eða framlengja dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar, eða að það hafi tekið ákvörðun um að gera það, skal skráningaraðildarríkið eyða endursendingarskráningunni.

Endanleg ákvörðun um það hvort veita skuli ríkisborgara þriðja lands dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar er í höndum útgáfuaðildarríkisins.

2. Ef aðildarríki hefur í hyggju að veita ríkisborgara þriðja lands, sem annað aðildarríki hefur fært í endursendingarskráningu ásamt komubanni, dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar eða framlengja það skal

útgáfuaðildarríkið tilkynna skráningaraðildarríkinu án tafar um að það hyggist veita eða hafi veitt honum dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar. Skráningaraðildarríkið skal þá eyða endursendingarskráningunni án tafar.

10. gr.

Fyrirframsamráð áður en endursendingarskráning er færð inn

Þegar aðildarríki hefur tekið endursendingarákvörðun í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 2008/115/EB og íhugar færa inn endursendingarskráningu varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem gefin er út af öðru aðildarríki, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

- a) aðildarríkið sem tók endursendingarákvörðunina skal tilkynna útgáfuaðildarríkinu um hana,
- b) upplýsingarnar, sem skipst er á skv. a-lið, skulu innihalda nægilega ítarlegar ástæður fyrir endursendingarákvörðuninni,
- c) á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkinu sem tók endursendingarákvörðunina skal útgáfuaðildarríkið íhuga hvort ástæða er til að afturkalla dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar,
- d) þegar útgáfuaðildarríkið tekur viðeigandi ákvörðun skal það taka tillit til ástæðna fyrir ákvörðun aðildarríkisins sem tók endursendingarákvörðunina og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaoðryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,
- e) innan 14 almanaksdaga frá viðtöku samráðsbeiðninnar skal útgáfuaðildarríkið tilkynna aðildarríkinu, sem tók endursendingarákvörðunina, um ákvörðun sína eða, hafi það ekki haft möguleika á að taka ákvörðun innan þessa tímabils, leggja fram rökstudda beiðni um framlengingu, í sérstöku undantekningartilviki, á svarfrestinum um að hámarki 12 almanaksdaga til viðbótar,
- f) ef útgáfuaðildarríkið tilkynnir aðildarríkinu sem tók endursendingarákvörðunina að það muni halda fast við ákvörðun sína um dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar skal aðildarríkið sem tók endursendingarákvörðunina ekki færa inn endursendingarskráningu.

11. gr.

Eftirásamráð þegar endursendingarskráning hefur verið færð inn

Ef í ljós kemur að aðildarríki hefur fært inn endursendingarskráningu varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem annað aðildarríki hefur veitt, getur skráningaraðildarríkið ákveðið að afturkalla endursendingarákvörðunina. Í tilviki slíkrar afturköllunar skal það þegar í stað eyða endursendingarskráningunni. Ákveði skráningaraðildarríkið hins vegar að halda fast við endursendingarákvörðunina, sem tekin er í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 2008/155/EB, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

- a) skráningaraðildarríkið skal tilkynna útgáfuaðildarríkinu um endursendingarákvörðunina,
- b) upplýsingarnar, sem skipst er á skv. a-lið, skulu innihalda nægilega ítarlegar ástæður fyrir endursendingarskráningu,
- c) á grundvelli upplýsinganna frá skráningaraðildarríkinu skal útgáfuaðildarríkið íhuga hvort ástæða er til að afturkalla viðkomandi dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar,

d) þegar útgáfuaðildarríkið tekur ákvörðun sína skal það taka tillit til ástæðna fyrir ákvörðun skráningaraðildarríkisins og íhuga, í samræmi við landslög, hvort allsherjarreglu eða almannaöryggi kunni að stafa ógn af veru viðkomandi ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) innan 14 almanaksdaga frá viðtöku samráðsbeiðinnar skal útgáfuaðildarríkið tilkynna skráningaraðildarríkinu um ákvörðun sína eða, hafi það ekki náð að taka ákvörðun innan þessa tímabils, leggja fram rökstudda beiðni um framlengingu, í sérstöku undantekningartilviki, á svarfrestinum um að hámarki 12 almanaksdaga til viðbótar,

f) ef útgáfuaðildarríkið tilkynnir skráningaraðildarríkinu að það muni halda fast við ákvörðun sína um dvalarleyfið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar skal skráningaraðildarríkið þegar í stað eyða endursendingarskráningunni.

12. gr.

Samráð þegar fram kemur jákvæð niðurstaða varðandi ríkisborgara þriðja lands með gilt dvalarleyfi eða vegabréfsáritun til langrar dvalar

Ef aðildarríki fær jákvæða niðurstöðu úr endursendingarskráningu sem aðildarríki hefur fært inn varðandi ríkisborgara þriðja lands, sem er handhafi gilds dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar sem gefin er út af öðru aðildarríki, skulu aðildarríkin sem málið varðar hafa með sér samráð með skiptum á viðbótarupplýsingum í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) aðildarríkið sem annast framkvæmd skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um stöðuna,

b) skráningaraðildarríkið skal hefja ferlið sem mælt er fyrir um í 11. gr.,

c) skráningaraðildarríkið skal tilkynna aðildarríkinu sem annast framkvæmd um niðurstöðu samráðsins.

13. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar um upplýsingaskipti

Aðildarríkin skulu árlega láta Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa í té tölfræðilegar upplýsingar um upplýsingaskipti sem fram fara í samræmi við 8.–12. gr. og um tilvik þar sem frestirnir, sem mælt er fyrir um í þessum greinum, voru ekki virtir.

14. gr.

Skráningum eytt

1. Til viðbótar við það sem segir í 6. gr. og 8.–12. gr. skal endursendingarskráningum eytt þegar lögbært yfirvald hefur afturkallað eða ógilt ákvörðunina sem innfærsla skráningarinnar grundvallaðist á. Endursendingarskráningum skal einnig eytt ef viðkomandi ríkisborgari þriðja lands getur sýnt fram á að hann hafi yfirgefið yfirráðasvæði aðildarríkjanna í samræmi við endursendingarákvörðunina sem um ræðir.

2. Endursendingarskráningum varðandi einstakling, sem öðlast hefur ríkisborgararétt í aðildarríki eða í hverju því ríki þar sem ríkisborgarar njóta réttar til frjálsrar farar samkvæmt lögum Sambandsins, skal eytt um leið og skráningaraðildarríkið kemst að því eða er tilkynnt um það skv. 44. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861 að einstaklingurinn sem um ræðir hafi öðlast slíkan ríkisborgararétt.

15. gr.

Miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa vegna endursendingar

1. Þrátt fyrir undanþáguna í 50. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861 er heimilt að miðla upplýsingunum sem um getur í a-, b-, c-, d-, e-, f-, g-, h-, q-, r-, s-, t-, u-, v- og w-lið 1. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar og tengdum viðbótarupplýsingum, eða gera þau aðgengileg, þriðja landi með samþykki skráningaraðildarríkisins.

2. Miðlun upplýsinganna til þriðja lands skal vera í samræmi við viðeigandi ákvæði laga Sambandsins, einkum ákvæði um vernd persónuupplýsinga, þ.m.t. V. kafla reglugerðar (ESB) 2016/679, samninga um endurviðtöku, eftir atvikum, og landslög aðildarríkisins sem afhendir upplýsingarnar.

3. Miðlun upplýsinga til þriðja lands skal einungis fara fram að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

a) upplýsingunum er miðlað eða þau gerð aðgengileg í þeim eina tilgangi að bera kennsl á, og gefa út persónuskilríki eða ferðaskilríki fyrir, ríkisborgara þriðja lands sem dvelur ólöglega í aðildarríkjunum í því skyni að endursenda hann,

b) viðkomandi ríkisborgari þriðja lands hefur verið upplýstur um að persónuupplýsingum hans og viðbótarupplýsingum kunni að vera deilt með yfirvöldum þriðja lands.

4. Miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa samkvæmt þessari grein skal ekki hafa áhrif á réttindi þeirra sem sækja um og njóta alþjóðlegrar verndar, einkum réttindi til að vera ekki vísað brott þangað sem líf þeirra eða frelsi kann að vera í hættu, eða á bannið við því að láta af hendi eða fá upplýsingar sem settar eru fram í 30. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB [\(24\)](#).

5. Upplýsingar sem unnar eru í Schengen-upplýsingakerfinu og tengdar viðbótarupplýsingar, sem skipst er á í samræmi við þessa reglugerð, skulu ekki gerðar aðgengilegar þriðja landi ef framfylgd endursendingarákvörðunar var frestað, m.a. vegna kæru, á þeim grundvelli að slík endursending myndi brjóta gegn meginreglunni um að vísa fólki ekki aftur þangað sem líf þess eða frelsi kann að vera í hættu.

6. Beiting reglugerðar (ESB) 2016/679, þ.m.t. að því er varðar miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa samkvæmt þessari grein, og einkum notkun, meðalhóf og nauðsyn miðlunar á grundvelli d-liðar 1. mgr. 49. gr. þeirrar reglugerðar, skal vera háð eftirliti sjálfstæðu eftirlitsyfirvaldanna sem um getur í 1. mgr. 51. gr. þeirrar reglugerðar.

16. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar

Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal taka saman, bæði fyrir hvert aðildarríki fyrir sig og samanlagt, daglegar, mánaðarlegar og árlegar tölfræðilegar upplýsingar um fjölda endursendingarskráninga sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið. Tölfræðilegu upplýsingarnar skulu taka til þeirra upplýsinga sem um getur í y-lið 1. mgr. 4. gr., fjölda tilkynninga sem um getur í 1. mgr. 7. gr. og fjölda endursendingarskráninga sem hefur verið eytt. Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal taka saman tölfræðilegar upplýsingar um þær upplýsingar sem aðildarríkin láta í té í samræmi við 3. mgr. 6. gr. og 13. gr. Tölfræðilegu upplýsingarnar skulu ekki innihalda persónuupplýsingar.

Þessar tölfræðilegu upplýsingar skulu teknar með í árlegu tölfræðiskýrsluna sem kveðið er á um í 3. mgr. 60. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861.

17. gr.

Lögbær yfirvöld með rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Aðgangur að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og réttur til að leita í slíkum gögnum skal einskorðast við lögbæru landsyfirvöldin sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 34. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.

2. Löggæslusamvinnustofnunin skal eiga, samkvæmt umboði sínu, rétt á að hafa aðgang að og leita í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861 í þeim tilgangi að styðja við og styrkja aðgerðir lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna og gagnkvæmt samstarf þeirra um að koma í veg fyrir og berjast gegn smygli á farandfólki og gegn aðstoð við ólögsmæta fólksflutninga.

3. Liðsmenn sveitanna og teymanna sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624 skulu eiga, samkvæmt umboði sínu, rétt á að hafa aðgang að og leita í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við 36. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861 í þeim tilgangi að sinna landamæraeftirliti, landamæragæslu og endursendingaraðgerðum í gegnum tæknilega skilflötinn sem Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu setur upp og viðheldur.

18. gr.

Mat

Framkvæmdastjórnin skal meta beitingu þessarar reglugerðar innan tveggja ára frá upphafsdegi beitingar.

Matið skal fela í sér mat á hugsanlegum samlegðaráhrifum milli þessarar reglugerðar og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 [\(25\)](#).

19. gr.

Gildissvið ákvæða reglugerðar (ESB) nr. 2018/1861

Svo framarlega sem ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð skulu innfærsla, meðferð og uppfærsla skráninga, ákvæðin um ábyrgð aðildarríkjanna og Evrópastofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa, skilyrðin fyrir aðgangi að og endurskoðunartímabil skráninga, gagnavinnsla, persónuvernd, bótaábyrgð og eftirlit og tölfræðilegar upplýsingar, sem kveðið

er á um í 6.–19. gr., 20. gr. (3. og 4. mgr.), 21., 23., 32. og 33. gr., 34. gr. (5. mgr.) og 38.–60. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861 gilda um gögn sem færð eru inn í og unnar í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við þessa reglugerð.

20. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún kemur til framkvæmda frá þeim degi sem ákvarðaður er í samræmi við 2. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1861.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

A. TAJANI

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

K. EDTSTADLER

(1) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. október 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 19. nóvember 2018.

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB frá 16. desember 2008 um sameiginlega staðla og málsmeðferð í aðildarríkjunum varðandi endursendingu ríkisborgara þriðju landa sem dvelja þar ólöglega ([Stjtið. ESB L 348, 24.12.2008, bls. 98](#)).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1861 frá 28. nóvember 2018 um stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði landamæraeftirlits og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og um breytingu og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1987/2006 (Stjtið. ESB L 312, 7.12.2018, bls. 14).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1862 frá 28. nóvember 2018 stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði lögreglusamvinnu og dómsmálasamstarfs í sakamálum, um breytingu og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM og um niðurfellingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1986/2006 og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2010/261/ESB (Stjtið. ESB L 312, 7.12.2018, bls. 56).

(5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 frá 9. mars 2016 um setningu Sambandsreglna um för fólks yfir landamæri (Schengen-landamærareglurnar) ([Stjtið. ESB L 77, 23.3.2016, bls. 1](#)).

(6) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 frá 15. mars 2017 um baráttu gegn hryðjuverkum og að skipta út rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM og breyta ákvörðun ráðsins 2006/671/DIM ([Stjtið. ESB L 88, 31.3.2017, bls. 6](#)).

(7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) ([Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1](#)).

(8) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM ([Stjtið. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53](#)).

(9) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB ([Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1](#)).

(10) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 frá 14. nóvember 2018 um Evrópustofnunina um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA) og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM og niðurfellingu reglugerðar (ESB) nr. 1077/2011 ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 99](#)).

(11) Ákvörðun ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43](#)).

(12) Ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20](#)).

(13) [Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36](#).

(14) Ákvörðun ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu samningsins sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna ([Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31](#)).

(15) [Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52](#).

(16) Ákvörðun ráðsins 2008/146/EB frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópubandalagsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 1](#)).

(17) [Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21](#).

(18) Ákvörðun ráðsins 2011/350/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna að því er varðar afnám eftirlits á innri landamærum og um för fólks ([Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 19](#)).

(19) Ákvörðun ráðsins 2010/365/ESB frá 29. júní 2010 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna sem varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 166, 1.7.2010, bls. 17](#)).

(20) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2018/934 frá 25. júní 2018 um að koma eftirstandandi ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið til framkvæmda í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 165, 2.7.2018, bls. 37](#)).

(21) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 frá 25. apríl 2017 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Króatíu ([Stjtið. ESB L 108, 26.4.2017, bls. 31](#)).

(22) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1](#)).

(23) [Stjtið. EB L 239, 22.9.2000, bls. 19](#).

(24) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB frá 26. júní 2013 um sameiginlegar málsmæðferðarreglur við veitingu og afturköllun á alþjóðlegri vernd ([Stjtið. ESB L 180, 29.6.2013, bls. 60](#)).

(25) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 2017/2226 frá 30. nóvember 2017 um að koma á fót komu- og brottfararkerfi til að skrá upplýsingar um komur og brottfarir og upplýsingar um synjanir um komu ríkisborgara þriðju landa, sem fara yfir ytri landamæri aðildarríkjanna, og um að ákvarða skilyrði fyrir aðgangi að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og á reglugerðum (EB) nr. 767/2008 og (ESB) nr. 1077/2011 ([Stjtið. ESB L 327, 9.12.2017, bls. 20](#)).